

μετεβλήθη τόσον ὄλοτελῶς, ὥστε, ἀν ἦτο δυνατὸν νὰ κοιμᾶται τις κατὰ τὸ διάστημα τῆς Θυέλλης, δὲν ἡθελε πιστεύειν ἔξυπνήσας ὅτι εὐρίσκετο ἐν τῷ αὐτῷ μέρει τοῦ κόσμου. Ἀντὶ τῆς εὐθαλείας τοῦ Θέρους καὶ τῶν πλουσίων καρπῶν, οἵτινες πρὸ μικροῦ ἡσαν ἔξηπτλωμένοι καὶ ὅλον τὸ πρόσωπον τῆς καρποφόρου καὶ ὠραίας ἔκεινης χώρας, δὲν παρίστατο νῦν εἰμὴ ἡ φοβερὰ ὄψις τοῦ χειμῶνος. Τὸ ἔδαφος μετεβλήθη εἰς βάλτον, οἱ στάχυες συνεφύρθησαν μετὰ τοῦ βορβόρου, οἱ ἀμπελοὶ κατεκερμάτισθησαν, οἱ κλάδοι τῶν συνετρίβησαν, καὶ ὁ πωροφόρα δένδρα παντὸς εἶδους κατεβλήθησαν. Ἡ χάλαζα ἔκειτο σωρηδὸν, ἀδιάλυτος, ὡς στοῖβαι συντετριμένου πάγου. Ἀκόμη καὶ δυνατὰ δένδρα τῶν δασῶν δὲν ἴσχυσαν ν' ἀντισταθῆσιν εἰς τὴν ὄρμην τῆς Θυέλλης· μέγας τις καστανεών, ἔξαιρέτως, ἐβλάβη τοσοῦτον, ὥστε ἄλλο τι σχεδὸν δὲν παρίστανεν εἰμὴ γυμνοὺς κορμούς· αἱ ἀμπελοὶ τόσον φοβερῶς ἐδάρθησαν, ὥστε τέσσαρα ἔτη παρῆλθον πρὶν κατασταθῆσι πάλιν γόνυμοι. Ἀπὸ τὰς ἔξηκοντα ἔξ ἐνορίας μιῆς περιοχῆς, τεσσαράκοντα τρεῖς ἡρημῶδησαν ἔξ ὀλοκλήρου, ἀπὸ δὲ τὰς λοιπὰς αἱ μὲν ἀπώλεσαν τὰ δύο τριτημόρια, αἱ δὲ τὸ ἥμισυ τῶν καρπῶν των. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Κυρίου Ἀραγῶνος ἡ βλάβη ἡ γενομένη εἰς 1039 ἐνορίας συνεποστοῦτο εἰς 24.962,000 φράγκων.

Ἡ παράδοξος αὕτη Θύελλα ὥδενε πρὸς δεκαὲξ ἥμισυ λεύγας τὴν ὥραν· ἦτο δὲ ἵστοταχῆς ἡ κίνησις ἀμφοτέρων τῶν ταινιῶν. Ἡ κατὰ μέσον δρον διάρκεια τῆς Θυέλλης εἰς τοὺς διαφόρους τόπους ὅσους ἐπεσκέφθη δὲν ἦτον ὑπὲρ τὰ ἐπτὰ ἡ ὀκτὼ λεπτά.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΜΟΤΕ.

«Τί θέλω εἰπεῖν,» γράφει πρὸς φίλον αὐτοῦ ὁ Κοραῆς, «ἀν ἀκούσω ὅτι ἐνυμφεύθης; θέλω εἰπεῖν, φίλατε, ὅτι ἔκαμες ἔργον φρονιμώτατον. Ἔγω περὶ τούτου μίαν θυμαστὴν καὶ ὄντως sentimentale ἰδέαν τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυκνέως, ἀλλ ὡςτε Φιλόστρατον ἔχω, οὔτε καιρὸν νὰ τὸν ἔξετάσω. Μὴ λησμονήσῃς νὰ μὲ πέμψῃς ἀπὸ τὰ σακχαρωτὰ τοῦ γάμου· τὸ γλυκύτερον ὅμως εἰς ἐμὲ εἴναι νὰ μὴ λησμονῆσης τὸν γάμον, ἀλλὰ νὰ τὸν τελειώσῃς, ἐπειδὴ τὸν ἔβαλες εἰς τὸν νοῦν σου. Εἶναι, φίλε, βίος δυστυχέστατος ὁ ἄγαμος βίος· καὶ ὁ φρόνιμος καὶ χρηστοήθης ἀνθρωπός ἔχει χρέος, καθὼς ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς γονεῖς του τὴν λαμπάδα τοῦ βίου, οὔτω νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς ἀλλους. Τοῦτο εἴναι τὸ βούλημα καὶ δόγμα τῆς φύσεως.»

Τὸ ὄνομα ἐπικρατείας τινὸς ἐμπορευ νὰ λησμονηθῇ, καὶ τὰ κατορθώματα τήρων νὰ ἔξαλειφθῶσιν ἀπὸ τὰ χρονικὰ τοῦ κόσμου ἀλλ ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας ἐμπορεῦ νὰ παύσῃ μόνον ὅταν ὁ ἀνθρωπός δὲν ὑπάρχῃ πλέον· τὸ φῶς αὐτῆς ἐμπορεῖ νὰ καλυφθῇ ἀπὸ ἄγνοιαν, πανουργίαν, ἡ πλεονεξίαν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ σθεσθῇ.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΒΟΥΑΓΑΡΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΩΝ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ, ΚΑΙ. ΚΑΙΙ.

Οι τῆς Πρώμης ἐπιθυμοῦντες νὰ πιστεύωνται παρὰ πάντων ὡς Θεῖα καὶ πνευματόφθεγκτα ὅσα αὐτὸι κατὰ καιροὺς ἐν ταῖς ἑαυτῶν Βούλαις ἐθέσπιζον, καὶ μὴ εύρισκοντες, οὔτε εἰς τὴν αὐτῶν Ἐκκλησίαν, ἐτοίμην παρὰ πᾶσι καὶ τυφλὴν τὴν εἰς τὰ αὐτῶν διατάγματα καὶ δόγματα ὑπακοὴν καὶ εὐπείθειαν, ἀλλὰ βλέποντες, ὅτι ἐκ τούτων τινὰ ὑπό τινων Ἀρχιερέων ὡς ἄκυρα ἡθετοῦντο, καὶ ὑπ' ἐνίων σοφῶν Θεολόγων, καὶ ὑπὸ ὀλοκλήρων ἐνίοτε Ἀκαδημιῶν, ὡς ἀτοπα ἀνετρέποντο, ἐσυλλογίσθησαν νὰ θεραπεύσωσι τὸ τραῦμα, διὰ τῶν τοιούτων ἀντιρρήτικῶν συγγραμμάτων ἡ αὐτοδέσποτος αὐτῶν καὶ ἀναντίρρητος αὐθεντία ἐδέχετο. Ἡ δικαία καὶ εὔλογος θεραπεία βέβαια ἡθελεν εἰσθαι τὸ νὰ ἀποδείξωσι μὲ λόγον τῶν ἀντιλεγόντων τὸ ἀλογον, καὶ νὰ φωτίσωσι μὲ τὸ φῶς τῶν Γραφῶν καὶ τῆς παραδόσεως τὸ σκότος ἔκεινων, καὶ νὰ νικήσωσι μὲ τὴν δύναμιν μιᾶς κοινῆς καὶ ἐλευθέρας Συνόδου τὴν αὐτῶν δυσπείθειαν· ἀλλ ἐπειδὴ τοῦτο εἰς τὰ μὴ εὔλογα δὲν είναι δυνατὸν, καὶ οἱ Πάπαι ἡθελον τὴν ὑποταγὴν καὶ εἰς τὰ μὴ εὔλογα, μετεχειρίσθησαν καὶ ἐδῶ τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν, καὶ νόμον ἔστησαν τὴν ἑαυτῶν Θέλησιν. Ὁδεν καὶ ἀπηγόρευσαν μὲ ἀφορισμοὺς φρικτοὺς καὶ ἀναθέματα τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εἰρημένων ἀντιρρήτικῶν, Σέλοντες καὶ ἀποφασίζοντες νὰ ἥναι ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ (ipso facto), ὡς λέγουσιν, ὑπεύθυνος τῆς ἀτελευτήτου κολάσεως, δχι μόνον δστις δὲν ὑπακούει εὐπειθῶς καὶ τυφλῶς εἰς οἰαδήποτε ἐκδοθεῖσαν Παπικὴν Βούλλαν, δχι μόνον, ἀν τολμήσῃ, ἡ λόγω ἡ συγγράμματι, ὁ πωσοῦν νὰ τὴν παρασαλεύσῃ, ἀλλὰ καὶ δστις ἀπλῶς θελήση νὰ τὴν παρασαλεύσῃ, ἀλλὰ καὶ δστις ἀπλῶς θελήση νὰ τὴν ἀναγνώσῃ τὴν ὑπό τινος γενομένην κατὰ τῆς Βούλλας ἐπίκρισιν, ἡ ἀντίρρησιν, νὰ ἥναι καὶ αὐτὸς (ipso facto) τοῦ αἰώνιου πυρὸς ἔνοχος καὶ ὑπόδικος.

Ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναγνώσεως ἐκ τούτου προῆλθε, δὲν ἔμεινεν ὅμως ἔως αὐτοῦ. Ἐπειδὴ τῶν Παπικῶν θεσπισμάτων πολλὰ ἐλάμβανον σαρῆ καὶ φανερὰν τὴν ἀντίρρησιν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Θείας Γραφὰς, καὶ εἰς τὰ ὑποκυρήματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Πατέρων, δθεν ἔκινδυνευ νὰ καταλαμβάνῃ, καὶ ἐκ τούτων καθ' ἔνας, ὅτι ὑπέρβαινον οἱ Πάπαι τὰ διατεταγμένα πολλάκις ὄρια, παρεκινήθησαν ἐντεῦθεν νὰ ἀπαγορεύσωσιν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς καὶ τὴν τούτων μελέτην. Πίος λοιπὸν ὁ Δ'. ἐξέδωκεν ἔνα τόμον, ἐν ᾧ περιέχεται τῶν ἀπηγορευμένων βιβλίων ὁ ἔλεγχος, ἡτοι ὁ Κατάλογος (Index). Σίξτος ὁ Ε'. τὸν ηὔκησε. Κατὰ τὸν τοιοῦτον κατάλογον εύρισκονται ἐμποδισμένα βιβλία, πραγματεύσμενα τὰς ἀναφείσας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαφοράς· βιβλία, ἐκδέτοντα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἰστορίαν· βιβλία, τυπικά, περιέχοντα Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις· κατηχητικά, ἐρμηνεύοντα τὰ τῆς πίστεως φρονήματα καὶ ἐντάλματα·

Εύχολόγια κατανυκτικά· διάφορα ἄλλα βιβλία εἰς ἔνα λόγον, τὰ ὁποῖα, μολονότι συμβάλλουσαν καὶ εἰς εἰδῆσιν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, καὶ εἰς οἰκοδομὴν πίστεως, καὶ εἰς καταρτισμὸν ἡθους, εἶναι ὅμως διακεκαλυμένα καὶ ἀπέριμμένα, ἀντὶ ἔχωσι τὸ παραμεκρὸν, ὃ νὰ ἐγγίζῃ τρόπον τινὰ πολὺ ἥ δόλιγον τὸ Παπάτον, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀπόδεωσιν. Τίς ἡθελε τὸ πιστεύειν; ἀκόμη καὶ τὴν θείαν αὐτὴν Γραφὴν, καὶ τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν, ὁ Index οὗτος τὴν ἀρπάζει ἀπὸ τὰς χειρας τῶν Χριστιανῶν, καὶ δὲν ἐπιτρέπει οὔτε δλην οὔτε κατὰ μέρος εἰς γλώσσαν σαφῆ καὶ δήλην ὁ πιστὸς νὰ τὴν ἀναγνώσῃ· οὔτε αὐτὸ, ἀντὶ τύχην μεταφρασμένον, τοῦ Δαβὶδ τὸ Ψαλτήριον! "Οστις θέλει νὰ ἀναγνώσῃ κἀνεν ἀπὸ τὰ ἐν τῷ ὥρθεντι καταλόγῳ βιβλία ἀπροκριματίστως, καὶ δὴ καὶ ἀκινδύνως, πρέπει πρῶτον νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν ἀδειαν, ἀλλὰ νὰ τὴν ζητήσῃ παρὰ τίνος; παρὰ τῶν Ἐπισκόπων; δχλι οὐδὲ αὐτοὺς ἡ Πώμη πάντας καὶ πάντοτε καὶ πανταχοῦ καὶ ἐν ἀπασι δὲν τοὺς ἐμπιστεύεται· ἀλλὰ παρὰ τῆς Ἰγκούζιτιωνος τῆς φοβερᾶς ἐκείνης καὶ ἀποτροπαίου, εἰς τὴν ὅποιαν τίς τόσον ἔχων φρενῶν νὰ τολμήσῃ νὰ προβάλῃ τοιούτον ζητημα;

Τὴν τυραννίδα ταύτην πολλοὶ τῶν Παπιστῶν τὴν δυσχεραίνουσι· τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην πολλὰ δλίγοι τῶν Παπιστῶν τὴν τηροῦσιν. Οἱ Ἰησουΐται ὅμως εἶναι οἱ ζηλωταὶ αὐτῆς καὶ προστάται οἱ πλέον Θερμοὶ καὶ διάπυροι· διατί; διότι εἰς αὐτοὺς δὲν συμφέρει τὸ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς, καὶ νὰ εύρισκωνται ἐν χερσὶ τῶν πάντων τοιαῦτα βιβλία, εἰς τὰ ὅποια ἐκ διαμέτρου ἀντιφέρονται ὅσα αὐτοὶ ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασιν ἡ περὶ δογμάτων, ἡ περὶ ἡθῶν, ἐκδιδάσκουσιν. 'Ο Ἰησούΐτης Σουαρέσιος, καὶ ὁ Βασκουέσιος, καὶ ὁ Μολίνας, καὶ ὁ Λέσσιος, καὶ ὁ Φιλιούτζης, καὶ ὁ Σαγχέζης, καὶ ὁ Ἐσκοβάρ, καὶ ὁ Ταμβουρίνος, καὶ οἱ ἄλλοι συμφώνως ὅλοι τῆς θαυμαστῆς τοῦ Λοῦστα οἰκογενείας τὰ τέκνα, καταργοῦσι τὴν ἐντολὴν τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης, καὶ ἐκνευρίζουσι τὴν δύναμιν τῆς πρὸς τὸν πλησίον· ἀνοίγουσιν εὐρύχωρον καὶ πλατεῖαν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιώσεως, καὶ στρώνουσι μὲν ῥόδα ἐκείνην τῆς μετανοίας· κανονίζουσι τὴν ὑπόκρισιν, καὶ ἐνδύουσιν εὐπρεπῶς τὸ ψεῦδος· συγχωροῦσι τὴν ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιτρέπουσι τὴν κατὰ τῶν ἄλλων ἐπιβουλὴν καὶ συκοφαντίαν· παραμυθοῦσι τὴν σάρκα, καὶ χαιδεύουσι τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα· δικαιούονται τὴν κατὰ τῶν βασιλέων στάσιν καὶ ἀνταρσίαν, καὶ ἐνοπλίζουσι μὲ τὴν μάχαιραν τὴν χειρα τῶν ὑπὸ χειρα· καὶ διὰ νὰ παρέλθω τὰ ἄλλα, μὲ μόνον τὸ δόγμα τῆς πιθανότητος, (ὅστις παρ' αὐτοῖς λέγεται Πιθανισμὸς, probabilismus.) καὶ μὲ τὴν πρόφασιν τῆς ἀγνοίας κατήντησαν νὰ διδάσκωσιν, διτι, δοτις διλγύντερον ἐξεύρει τὰ θεσμὰ τῆς ἴδιας πίστεως, κέρδος ἔχει τὸ νὰ μὴ σφάλλῃ ὅθεν κατ' αὐτοὺς ἡ τῶν θείων μαρτυρίων καὶ ἐνταλμάτων ἀγνοία γίνεται μία εὐχερής καὶ ἀνεῳγμένη εἰσοδος τῆς σωτηρίας· καὶ ὁ Χριστιανὸς, τὸν ὅποιον οἱ παλαιοὶ

Πατέρες ὡνόμαζον γνωστικὸν, συμφέρει νὰ ἦναι ἄγνωστος, διὰ νὰ ἦναι εὔκολα δεδικαιωμένος. Τούτων οὕτως ἔχοντων, πῶς νὰ θέλωσι πεφωτισμένους οἱ Ἰησουΐται μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων ἐκείνους τοὺς ὅποιους θέλουν νὰ ἔχωσι τυφλοὺς, ἀτης κατὰ σκότον ἥλασκον τας; ἢ πῶς νὰ ὑποφέρωσιν εἰς τὰς χειρας τῶν Χριστιανῶν τὰ βιβλία τῶν Γραφῶν καὶ τῶν Πατέρων, τὰ ὅποια διδάσκουν ὅλα τὰ ἐναντία, ἀπ' ὅσα αὐτοὶ παραγγέλλουσι; Θέλουσιν εἶναι ὁδηγοὶ τυφλῶν, διὰ νὰ σύρωσιν, ὡς οἱ Φαρισαῖοι, τοὺς πάντας ὅπίσω αὐτῶν, ἔχοντές τους εὐπειθεῖς καὶ εὐαγγώγους ἀκολούθους εἰς ἔκεινας τὰς σκολιάς ὅδους καὶ κρημνώδεις, εἰς τὰς ὅποιας αὐτοὶ προπορεύονται, καὶ εἰς τὰς ὅποιας αὐτοὶ εύρισκουσι τὸ ἔδιον κοσμικὸν κέρδος καὶ διφέλος.

Δὲν εἶναι ἵδικη μου κρίσις ή κρίσις αὐτη· οὗτως ἔχρινε πρὸ ἐμοῦ μεταξὺ πολλῶν Παπιστῶν καὶ ὁ Ρακίνας. "Ἡ ἀμάθεια (λέγει) καὶ ἄγνοια τῶν τῆς Θρησκείας εἶναι ἔνα μέσον προσφύστατον διὰ νὰ φέρῃ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν τυφλὴν ὑπακοὴν καὶ εὐπειθείαν πρὸς ἄπαντα τὰ ἀπὸ Πώμης ἐρχόμενα. Δι' αὐτῆς (τῆς ἀμάθειας) ἡ Πώμη λαμβάνει τὴν εύκολίαν νὰ μεταχειρίζεται ἐλευθέρως ἐκείνην τὴν σχεδὸν τυραννικὴν δεσποτείαν, τὴν ὅποιαν τόσον ἐπιθυμεῖ· (τάδε λέγει ὁ Ρακίνας ἀποβλέπων πρὸς τὸν Πάπαν, τὰ δ' ἐπέκεινα πρὸς τοὺς Ἰησουΐτας) καὶ τὴν ὅποιαν (ἀμάθειαν τῶν Χριστιανῶν) ἀγαπῶσι καὶ οἱ Ιησουΐται, ἐπειδὴ ἐξεύρουσιν αὐτοὶ τοὺς τρόπους, πῶς νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ ἐκείνης ἀποτελέσματα εἰς τὸ τῆς ἑαυτῶν διδασκαλίας διφέλος."

'Αλλὰ ξῆ Κύριος! δὲν τίγαπτησε ποτὲ τὰ τοιαῦτα σκότη καὶ τοὺς τοιούτους κρυπτῆρας ἡ ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια. Δὲν ἐφάνη (ἄπαγε!) δὲν ἐφάνη ποτὲ εἰς τὴν ὥροδόδοξον Ἐκκλησίαν τοιούτον διάταγμα. Τὰ ἱερὰ βιβλία διὰ τοῦτο θεόθεν εἰς ήματς ἐδόθησαν, διὰ νὰ ὁδηγῷ μεθα δι' αὐτῶν εἰς τὴν ἀλήθειν τὸν πίστιν, καὶ εἰς τὴν δικαιοισύνην· διὰ τοῦτο ἐγράφησαν, διὰ νὰ τὰ ἀναγνώσκωμεν, καὶ νὰ ἔχωμεν ἐξ αὐτῶν βοήθειαν καὶ παρηγορίαν, ὡς ἄριστα μᾶς διδάσκει ὁ ιερὸς Αὐγουστῖνος ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Ψαλμοῦ τοῦ λεπτοῦ.

Αὐταὶ αἱ ἵδιαι Γραφαὶ μᾶς προτρέπονται νὰ ἀναγνώσκωμεν τὰς Γραφάς. 'Ο Θεὸς νομοθετεῖ περὶ τοῦ βασιλέως τῶν Ἐβραίων, νὰ ἔχῃ ἀντιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν ιερέων καὶ Λευίτῶν τὸ βιβλίον τῶν θεοσότων νόμων, καὶ ἀδιαλείπτως νὰ τὸ ἀναγνώσκῃ. "Καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ήμερας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεὸν, καὶ φιλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς," κτλ. Δευτερον. Ιεζ. 18, 19. Τὸ αὐτὸν προστάζει ἴδιως εἰς τὸν Ιησοῦν τοῦ Ναυῆ, ἀφ' οὗ διεδέχθη τοῦ λαοῦ τὴν ἡγεμονίαν· "Καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βιβλίος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ ήμέρας καὶ νυκτὸς," κτλ. Ιησ. Ναυῆ. ἀ. 8. "Ωσαύτως ἐδέσπισεν, διτι, καὶ ἐν τῷ ναῷ νὰ γίνεται ὑπὸ τῶν ιερέων ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ ἡ τοῦ θείου νόμου ἀνά-

γνωστις· “Αναγνώσεσθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, εἰς τὰ ὡτα αὐτῶν.” Δευτερον. λά. 11. “Καὶ νῦν καταγράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὥδης ταύτης, καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὰ ὡτα αὐτῶν.” Αὐτ. 19. ‘Ο Δαβὶδ μακαρίζει πάντα ἄνθρωπον, διτις “ἐν τα νόμῳ αὐτοῦ (τοῦ Κυρίου) μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.”’ Ψαλ. ἀ. 2. “Μακάριοι οἱ ἔξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.” Ψαλ. ριν. 2. Αὐτὸς αὐτὰ τὰ μαρτύρια εἶχε διηνεκῆ λόγων ὑπόθεσιν, αὐτὰ σπουδὴν ἀδιάλειπτον, αὐτὰ ἀκατάπαυστον μελέτην, αὐτὰ λύχνον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ φῶς εἰς τὰς τρίβους, καθὼς φαίνεται εἰς δόλους τοὺς ϕαλμοὺς, καὶ ἔξαιρέτως εἰς τὸν ρινή. Καὶ ὁ Προφήτης Ἱερεμίας τὴν αὐτὴν σπουδὴν καὶ ἀνάγνωσιν παραγγέλλει· “Αναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὡτα τοῦ λαοῦ, κτλ.” Κεφ. μγ'. 6. Καὶ ὁ Βαροῦχ ὑπακούει τὴν ἐντολὴν τοῦ ἀναγνῶντος ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου, κτλ. Αὐτ. 8. Καὶ ὁ Φίλιππος δὲν ἐμέμφθη τὸν Αἴθιοπα εὐνοῦχον, διταν ἐπὶ τοῦ ἄρματος τὸν ηὗρε καθημένον καὶ ἀναγινώσκοντα τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. Πράξ. ἡ. 28. Καὶ ὁ Παῦλος ἐπήνεσε τοὺς Ἰουδαίους τῆς Βερροίας, λέγων, διτις ἡσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προσθυμίας, διὰ τοῦτο μάλιστα, διτις καθ' ἡμέραν ἡσαν ἀνακρίνοντες τὰς Γραφὰς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὖτας. Πράξ. εξ'. 11. 12.

‘Ακολούθως δὲ, κατὰ τὰ θεῖα ταῦτα τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν θεσμὰ, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἐξ ἀρχῆς ἀνωθεν οὐ μόνον εἰς ἀπαντας ἀπλῶς τοὺς Χριστιανοὺς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ιερῶν τούτων βιβλίων ἐπέτρεψεν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἔθος τῶν ἀκολουθῶν εἰς τὰς ιερὰς συνάξεις τὴν ἐκανόνισεν, ἀναγινώσκουσα ἐν τοῖς θείοις ναοῖς αὐτὰ παρρήσια εἰς ἐπίκηρον πάντων. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα· τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα· Λευτικοῦ, Ἀριθμῶν, Δευτερονομίου, Ἰησοῦ τοῦ Ναοῦ, Κριτῶν, Βασιλεῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Ἀναγινώσκει δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰωβ, καὶ ἀπὸ τῶν Προφητῶν ἀπάντων, καὶ ἀπὸ τῶν Παροιμιῶν, καὶ ἀπὸ τῆς Σορίας· καὶ ἔξαιρουμένης τῆς βίβλου τοῦ Ἀσματος, καὶ τῆς Ἀποκαλύψεως, (αἱ ὁποῖαι, ὡς ἀναγωγότεραι καὶ μυστικώτεραι ἀνάμεσα εἰς τῶν πιστῶν τὸ στίφος, νὰ ἀναγινώσκωνται ἔθος δὲν ἐπεκράτησε). δὲν εἶναι βιβλίον οὔτε τῆς Παλαιᾶς οὔτε τῆς Νέας, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἡ Ἐκκλησία εἰς τὰς ιερὰς συνελεύσεις δὲν τρέφει τὰ τέκνα της. Καὶ τοῦτο ἡδη τὸ προεσημείωσεν ὁ μέγας πατὴρ Βασιλεὸς εἰς Ψαλμ. ν. 9. “Διὸ καὶ ἡμέτερά ἐστι τὰ θεῖα λόγια, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ ὡς θεόπεμπτα δῶρα καθ' ἔκαστον σύλλογον ὑπαναγινώσκεται, οἵον τις τροφὴ ψυχῶν χορηγουμένη διὰ τοῦ Πηγεύματος.”

‘Αλλὰ καὶ οἱ θεῖοι πατέρες, Ὡριγένης, Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Βασίλειος, Χρυσόστομος, καὶ ἄλλοι, ὡς ἀπὸ μιᾶς φωνῆς τὴν τῶν ιερῶν βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ λέ-

γοντες καὶ γράφοντες, ὡς τροφὴν ἀναγκαιοτάτην τῆς ψυχῆς εἰς ἀπαντας τοὺς πιστοὺς ἐπισυνιστῶσι.

[Ἐκ τῶν Συγγραμμάτων Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, Τόμ. Β'. Σελ. 136-143.]

ΕΓΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΣΦΑΙΡΑΣ.

‘Ιδου μ' διποίας λέξεις ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρῶτος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δι Κοραῆς τὴν εὑρεσιν τῆς Ἀεροσφαίρας, γράψων ἐκ Μοντπελλιέρ, τῇ 10 Αὐγούστου, 1786, πρὸς τὸν Σμύρνης Πρωτοφάλλην.

Αι σημεριναὶ διατριβαὶ καὶ συνομιλίαι καὶ σοφῶν καὶ ἰδιωτῶν ὑλην ἔχουσι τὴν νέαν εὑρεσιν τοῦ ὀνομαζομένου Μογγολφέρου. ‘Ο εύτυχῆς οὗτος ἄνθρωπος, ὁδηγούμενος πλέον ἀπὸ τὸ αὐτόματον παρ' ἀπὸ τὴν σοφίαν του, εὑρηκεν εὑρημα ὅχι μόνον περίεργον, ἀλλ' ἵσως καὶ μεγάλης ὀφελείας πρόξενον μὲ τὸν καιρόν. Μίαν μεγάλην σφαῖραν, κατεσκευασμένην ἀπὸ ὑφασμα μεταξωτὸν, ἢ καὶ ἀπὸ χαρτίον ἀπλοῦν, γεμίζει, ἢ ἀπὸ ἐν εἶδος ἀέρος, ὀνομαζομένου φλογιστοῦ (τοῦ ὁποίου τὴν φύσιν διὰ νὰ σ' ἔξηγήσω, ἐπρεπε νὰ ἔχω μιᾶς ἐβδομάδος εὐκαιρίαν, καὶ εἰκοσιτέσσαρα τετράδια χαρτίου) ἢ καὶ ἔξαραιο μόνον τὸν περιεχόμενον εἰς τὴν σφαῖραν ἀέρα διὰ τοῦ πυρός. Εὐθὺς διταν ἔξαραιωθῆ ὁ περιεχόμενος εἰς τὴν σφαῖραν ἀήρ, ἢ σφαῖρα γίνεται πλέον ἀκατάσχετος, καὶ ἀφίνουσα τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ, ἵππαται πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ διατριβεῖ εἰς τὰ μετέωρα, μέχρις οὗ, γεμισθεῖσα πάλιν ἀπὸ τὸν ἀτμοσφαιρικὸν κοινὸν ἀέρα, τὸν ὅποιον πνέομεν, καταβαίνει εἰς τὴν γῆν. ‘Ο ρόθεις Μογγολφέρος, παραγενόμενος εἰς Παρισίους τὸ παρελθὸν θέρος, ἔκοινώησεν αὐτὴν τοῦ τὴν εὑρεσιν εἰς τὴν ἔκεῖσε Ἀκαδημίαν.

Οι φυσικοὶ τῶν Παρισίων ἔκαμπαν διάφορα πειράματα μὲ διαφόρους σφαῖρας, αἱ ὁποῖαι διαι τε εύτυχῶς ἀνέβησαν εἰς τοσοῦτον ὑψος, ὃστε νὰ γένωσιν ἀόρατοι εἰς τοὺς ὄφθαλμοὺς τριακοσίων χιλιάδων θεατῶν. Δὲν ἡρκέσθησαν εἰς αὐτὸ, ἀλλ' ἐτόλμησαν καὶ νὰ ἀναβαστοῦν μὲ τὴν σφαῖραν δύο περίφημοι φυσικοὶ, ὁ Κάρολος, καὶ ὁ Ροβέρτος, οἱ ὁποῖοι ἔχι μόνον ἀνέβησαν εἰς ὑψος ἐννέα χιλιάδων ποδῶν, ὃστε νὰ μὴ διακρίνωσι πλέον τὰ ἐν τῇ γῇ, μήτε πόλεις, μήτε πολίχνια (ἡ γῆ ἐφαίνετο εἰς αὐτοὺς, ὡς λέγουσιν, ἔνας δύκος ἀληθῶς “ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος”) ἀλλ' ἐμακρύνθησαν ἀπὸ τοὺς Παρισίους ἐννέα λεύγας Γαλλικὰς εἰς δύο σχεδὸν ὄρῶν διάστημα·—ταχύτης, μὲ τὴν ὁποίαν οὐδὲν αὐτὴ τῶν ὄρνιθων ἡ πτήσης δύναται νὰ συγκριθῇ. Ή ἀπροσδόκητος αὕτη ἐύρεσις κατεγράφη εἰς τοὺς κώδηκας τῆς Ἀκαδημίας, εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Βασιλείας, καὶ ἐδόθη εἰς δόλην τὴν Εὐρώπην. ‘Ετιμήθη παρὰ τοῦ μονάρχου ὁ εὑρέτης μὲ δωρήματα, καὶ μὲ τὸν τίτλον τῆς εὐγενείας. Δὲν ἔμεινεν ἀλλο παρὰ νὰ εὑρεθῇ καὶ ὁ τρόπος νὰ πηδαλιούχηται ἡ σφαῖρα, καὶ νὰ κατευθύνεται δημοτικοὶ θέλει ὁ ἀναβάτης, καθὼς εἰς τὴν θάλασσαν τὰ πλοῖα. Καὶ τότε θέλουν πλέειν οἱ ἄνθρωποι ἐν ἀέρι, καθὼς καὶ ἐπὶ Σαλάσσης. Τὴν δευτέραν